

SZAUER ÁGOSTON

Lebegés

Egyensúly, röpké.
Kegyelmi lét ez,
billen a röpte,
semmit nem érez.

Onnét vagy innen,
jobbra vagy balra.
Törvénye nincsen.
Nem így akarja.

Mulasztás

És elbóbiskolsz, éjfél sincs pedig,
az álom óv, rugalmas és kerek.
A tévé halkán vibrál reggelig –
idők és hírek, mozgó hátterek...

A karszék áll csak itt magányosan.
Apró csúszások. Azt hinnéd, hibák,
közben megannyi párhuzam rohan.
Ha ébredsz, ez már egy másik világ.

Neptun

Nagy, sós kövek.
Hullám s a hal
szabálytalan,
nyüzsgő tömeg,

a szél szerint.
Mást nem találsz.
A vén halász
eljön megint.

Ulysses

Míg partja váratlan kinő,
Ithaka álom, múlt idő.
Való a vászon és a rúd.

Zeusz ha adna még napot,
míg lába deszkákon tapod,
nincs végleges. Van visszaút.

